

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájnatos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg egcszságtelen, akkor egy idő után valóban drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a lánghol szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk - ha van ilyen -, az itverésünkre specializálódott zletfeleink, vagy az res ágóreteket szavál politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággá került. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy zenetet káldeni három fia haláláról, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását végelte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, az az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letévesztette.

A sok feszültséggel és halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta életben az elszántakat a feladat teljesítésében. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját beszélt ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőtelenek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűnös természetéből fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változatos körülményeket, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kávetése által, nevelés, képzés által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természetét.

Az emberi

prábilkózások pedig járhat erről színek. Az ember megpróbált tervnyeket hozni, és kávetkezmenyeként zsfolt bártánk szílettek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűntést, korrupciót. A társadalmi reformációt, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűntést generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kázmondás

Ágy mondja: "Segts magadon, Ás Isten is megsegít" - de a Bibliában nem ez van. Isten segíti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe vagy ágre, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy ágre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi tetteikre, mert az írt meg őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt írt meg, szeretettel írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; írt meg a halálra csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan írt meg, hogy megmentése kárteljes-től a szőlő megírt meg, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megírt-e, megírt-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát látunk, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártatlan lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem írt-e? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten visszavonhatatlanul szeret. Isten szeretete feltel. Az emberi szeretet feltel, de Isten szeretete feltel nélkül. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozottsághoz kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja őket, 2000-ből mártán csak 800-an írt meg. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az írt meg mártán a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig írt meg szót-totta meg őket: "Ti leprások!" - ezzel elképzeltette magát tőlük. 12 éve dolgozott mártán írt meg, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem írt meg semmit. Akkor írt meg, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos írt meg kezde a predikációt: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg írt meg. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő tetteit elhessen.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgosges. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége is igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszteséget el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Így vált nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válaszolunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Mert után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Mert ki, Isten mártírja arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kéri, azt kéri tőle: "Mondd, hogy jó ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a választ Jézus

Krisztus ajkáról! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibákkal együtt járjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s